የአባቴ የትዳር ምርጫ እና እኔ ያማፈቅረዉ ፋሰድ …

ፈይሩዝ ገና የሃያ ሁለት ዓመት ወጣት ነበረች። በሕይወቷ ውስጥ እንደ ማንኛውም ወጣት ብዙ ሕልሞችና ተስፋዎች ነበሯት። በዩኒቨርሲቲ ትምህርቷ ጎበዝና በቤተሰቦቿ ዘንድ እጅግ የምትወደድ ልጅ ብትሆንም፣ በልቧ ውስጥ ግን ማንም የማያውቀው አንድ ትልቅ ምስጢር ደብቃ ነበር። ይህ ምስጢር «ፉአድ» የተባለው ወጣት ነበር።

ፉአድ ማራኪ ቁመና ያለው፣ በቃላት አጠቃቀሙ የሰዎችን ልብ በቀላሉ የሚሰርቅና ሁልጊዜም ለፈይሩዝ እጅግ ጣፋጭ የሆኑ የፍቅር ቃላትን የሚያዥጎበጉላት ወጣት ነበር። በየቀኑ በስልክ የሚያደርጉት የሰዓታት ቆይታ፣ በድብቅ በየካፌው የሚገናኙበት ሰዓት ለእሷ የሕይወቷ ትልቁ ደስታ ይመስላት ነበር። ፉአድ «ትምህርታችንን ስናጠናቅቅ፣ ራሴን ሳደራጅ ቤተሰቦቸሽን ጠይቄ በክብር የኔ አደርግሻለሁ» እያለ የሚሰጣት ተስፋዎች በፈይሩዝ አእምሮ ውስጥ እንደ እውነት ተቀርጸው ነበር።

ነገር ግን ከዚህ ሁሉ ደስታ በስተጀርባ፣ በፈይሩዝ ውስጥ የሚነድ እረፍት አልባ እሳት ነበር። ለሶላት ስትቆም፣ ቁርኣን ስታነብ ወይም ከአባቷ ከሐጂ ኢብራሂም ጋር ስትቀመጥ ሕሊናዋ ይወቅሳት ነበር። ይህንን የሐራም ግንኙነት ከአላህም ሆነ ከቤተሰቦቿ ደብቃ መያዟ በውስጧ ታላቅ የጥፋተኝነት ስሜት ይፈጥርባት ነበር። ሆኖም ግን፣ የፍቅር ስካሩ ይህንን የሕሊና ጩኸት አፍኖት ቆየ።

አንድ ቀን ምሽት፣ ፈይሩዝ በክፍሏ ውስጥ ሆና ከፉአድ የሚመጣላትን መልዕክት በደስታ እያነበበች ሳለ፣ እናቷ ወደ ክፍሉ ገባች። «ፈይሩዝ ልጄ … አባትሽ በሳሎን ይፈልጉሻል፣ የሚነግሩሽ ነገር አለ» አለቻት። ፈይሩዝ ስልኳን በድንጋጤ ከአልጋዋ ስር ደበቀችና ፈገግ ለማለት እየሞከረች ወደ ሳሎን አመራች። አባቷ ሐጂ ኢብራሂም በተለመደው የተረጋጋና አባትነቱ በሚያንጸባርቅ ፊታቸው ተቀምጠው ነበር።

በእጃቸው ላይ ያለውን ተስቢሕ እያደረጉ፣ ወደ እሷ ተመለከቱና እንዲህ አሏት፡- «ልጄ ፈይሩዝ … እኔና እናትሽ አንቺን ለማሳደግ የከፈልነውን መስዋዕትነት ሁሉ በአላህ ፈቃድ ተወጥተናል ብለን እናምናለን።

አሁን አንቺ ትልቅ ሴት ሆነሻል። ዛሬ በአካባቢያችን እጅግ በዲኑ፣ በስነ - ምግባሩና በታማኝነቱ የሚታወቅ፣ ቁርአን ሃፊዝ የሆነው ሷሊህ ወጣት 'ከማል' ቤተሰቦቹን ልኮ እንድትጋቢው ጠይቆሻል። እኔ ከማልን በቅርብ አውቀዋለሁ፤ ለአንቺም የአኼራና የዱንያ ሰላም የሚሆንሽ ባል እንደሆነ ልቤ ይመሰክራል» አሏት።

ይህ ንግግር በፈይሩዝ ጆሮ ላይ ልክ እንደ ከባድ መብረቅ ነበር የወረደው። መተንፈስ እንኳ አቃታት። በጉንጮቿ ላይ የእምባ ዘለላዎች መውረድ ጀመሩ። አባቷ ይህ ለቅሶ የድንጋጤና የሀፍረት መስሏቸው ነበር። ፈይሩዝ ግን በውስጧ ያለውን የፋአድ የፍቅር ግንብና የአባቷን ውሳኔ ማስታረቅ አልቻለችም። ምንም መልስ ሳትሰጥ፣ ፊቷን በእጆቿ ሸፍና ወደ ክፍሏ ሮጠችና በሩን ዘጋችው።

በዚያው ሌሊት፣ ፈይሩዝ በእምባ የታጠበ ፊቷን ወደ ስልኳ አቅንታ ለፋአድ ደወለችለት። ድምጿ እየተንቀጠቀጠ እንዲህ አለችው፡- «ፋአድ … አባቴ ሌላ ሰው መርጦልኛል። ነገሮች ከመበላሸታቸው በፊት፣ እባክህ ነገውኑ ቤተሰቦችህን ልከህ ጠይቀኝ። እኔ ከአንተ ውጪ ሌላ ሰው ማግባት አልችልም!» ስትል ተማጸነችው። ሆኖም ግን፣ በስልኩ ማዶ ያለው የፋአድ ድምፅ የፈይሩዝን ልብ ወደ አመድነት የሚቀይር ነበር። ፋአድ ሳቅ አለና እንዲህ አላት፡- «ፈይሩዝ፣ እባክሽ አትደናገጪ። እኔ ገና ለትዳር ምንም አልተዘጋጀሁም። ሥራዬም ገና ነው፣ ቤተሰቦቼም በዚህ ዕድሜዬ እንድጋባ አይፈቅዱልኝም። ለአባትሽ አሁን ማግባት እንደማትፈልጊ፣ ትምህርትሽን ማጠናቀቅ እንደምትፈልጊ ንገሪያቸውና ፈቃደኛ አለመሆንሽን ግለጪ … » አላት።

ፈይሩዝ በዚህ ቅጽበት በድንጋጤ ደረቀች። «ግን ፋአድ … እኔ እኮ ለአንተ ብዬ አባቴን መዋሸት አልችልም። አንተ እኮ ሁልጊዜ ልታገባኝ ቃል ትገባልኝ ነበር!» አለችው። ፋአድ ግን ንግግሩን ቀይሮ፣ «ያ ወደፊት የሚሆን ነው፤ አሁን ግን ትዳር ውስጥ መግባት አልችልም። አባትሽ የመረጡትን ሰው ማግባት ካለብሽም ምርጫው የአንቺ ነው…» የሚል ቀዝቃዛ ምላሽ ሰጣት።

ይህ የስልክ ጥሪ ሲዘጋ፣ የፈይሩዝ ልብ በጥልቅ ስብራት ተሞላ። ለዓመታት የገነባችው የፍቅር ምኞት፣ የፋአድ ጣፋጭ ቃላትና ቃል - ኪዳኖች ሁሉ ውሸትና የጊዜ ማሳለፊያ ብቻ እንደነበሩ ተረዳች። ፋአድ ለእሷ ምንም ዓይነት የኃላፊነት ስሜት

እንደሌለው፣ እሷን በሐላል መንገድ ለማግኘት ምንም ዓይነት መስዋዕትነት ለመክፈል ዝግጁ እንዳልሆነ በሚገባ አወቀች።

በዚያች ሌሊት፣ ፈይሩዝ በሰጃዳዋ ላይ ወድቃ ለመጀመሪያ ጊዜ ከልቧ አለቀሰች። ከአባቷ ፍላጎትና ከአላህ ትዕዛዝ ውጪ የሄደችበት የሐራም መንገድ መጨረሻው ውርደትና ውድቀት መሆኑን ተገነዘበች። ጠዋት ሲነጋ፣ ወደ አባቷ ሄዳ አይኖቿን ወደ መሬት ሰቅስቃ እንዲህ አለች፦ «አባባ ... በአንተ ምርጫ ተስማምቻለሁ።» አለች።

የኒካህ ስርዓቱ ተጠናቀቀ። ሰርጉም በታላቅ የቤተሰብ ደስታ ተከናወነ። ፈይሩዝ ግን በዛ ውብ የሰርግ ልብስ ውስጥ ሆና ልክ እንደ ሬሳ ነበረች። በልቧ ውስጥ ምንም ዓይነት ስሜት አልነበረም፤ በጥልቅ የሐዘን ባህር ውስጥ ሰጥማ ነበር።

ወደ ከማል ቤት የገቡበት የመጀመሪያው ምሽት እጅግ ቀዝቃዛ ነበር። ፈይሩዝ በአልጋው ጠርዝ ላይ ተቀምጣ እራሷን ዝቅ አድርጋ ታለቅስ ነበር። ከማል ግን እሷን ለማስገደድ ወይም የባልነት ስልጣኑን ለመጠቀም አልሞከረም። ይልቁኑ፣ እጅግ በሚያምርና በለስላሳ ድምፅ አናገራት፦ «ፈይሩዝ...» አላት ወደ እሷ ጠጋ ብሎ፣ «እኔ እዚህ ቤት ውስጥ ያመጣሁሽ ልጨቁንሽ ወይም ልጎዳሽ አይደለም። አንቺ ለአካሌ ብቻ ሳይሆን ለነፍሴም የተሰጠሽ የአላህ አማና ነሽ። በልብሽ ውስጥ ከባድ ሐዘን እንዳለ አውቃለሁ። ይህንን ሐዘን ለመጋፈጥ ጊዜ እስኪበቃሽ ድረስ እኔ እጠብቅሻለሁ። ከእኔ የምታገኚው ፍቅርና ክብርን ብቻ ነው» አላት።ከማል ያንን ሌሊት እሷን ምንም ሳይነካ፣ በክፍሉ ሌላኛው ጫፍ ላይ ተኝቶ አሳለፈ።

በቀጣዮቹ ሳምንታት ከማል ያሳየው ባህሪ ለፈይሩዝ እጅግ አስገራሚ ነበር። ጠዋት ሲነሳ እሷን ሳይረብሽ ለራሱና ለእሷ ቁርስ ያዘጋጃል፤ ወደ ሥራ ከመሄዱ በፊት በደግነት ይሰናበታል። ሲመለስም ሁልጊዜም ፊቱ ላይ ፈገግታ አይጠፋም። የፈይሩዝን ዝምታ በትዕግስትና በለስላሳ ንግግሮች ይሸፍነው ነበር። ፈይሩዝ ቀስ በቀስ የባሏን ታላቅ ባህሪ፣ ለሰዎች ያለውን ትህትና እና ለአላህ ያለውን ፍርሃት ማስተዋል ጀመረች።

አንድ ቀን እኩለ ሌሊት ላይ፣ በክፍሉ ውስጥ ከባድ ዝምታ ሰፍኖ ሳለ፣ ፈይሩዝ በውኃ ጥማት ምክንያት ከእንቅልፏ ባነነች። ክፍሉ ጨለምለም ያለ ቢሆንም፣

በአንደኛው ጥግ ላይ ግን አንዲት ትንሽ መብራት በርታ ነበር። ከማል በሰጃዳው ላይ ቆሞ ነበር። ፈይሩዝ በትኩረት ስትመለከተው፣ መላ ሰውነቱ በፍርሃትና በጥልቅ ስሜት ይንቀጠቀጥ ነበር። ቁርኣንን ሲቀራ ድምፁ በለቅሶ ተውጦ ነበር። ሱጁድ ሲወርድ፣ ለረዥም ደቂቃዎች ሳይነሳ ቀረ። በሱጁድ ውስጥ ሆኖ የሚያንሰቀሰቀው የለቅሶ ድምፅ በክፍሉ ውስጥ ያስተጋባ ነበር።

ከማል ከሱጁድ ተነስቶ እጆቹን ወደ ሰማይ ዘርግቶ በሹክሹክታ ዱዓ ማድረግ ጀመረ። ፈይሩዝ ቃላቶቹን ለመስማት ጆሮዋን አቀናች።እንዲህ እያለ ይለምን ነበር፦ «ያ አላህ! ያ ወዱድ! አንተ የልቦችን ቁልፍ የያዝክ ጌታ ነህ። እኔ ፈይሩዝን የወደድኳት ለአንተ ብዬ ነው። እባክህን በልቧ ውስጥ ያለውን ከባድ ጭንቀትና ሐዘን አስወግድላት። እኔ ለእሷ መጽናኛ፣ የልቧ እረፍትና ደግ ባል እንድሆን እርዳኝ። በእኔና በእሷ መካከል ያለውን ርቀት አጥብበህ እውነተኛውን ፍቅርና እዝነትህን በልባችን ውስጥ ጣልልን … ያ አላህ፣ እሷን ጠብቅልኝ …» እያለ በከባድ እምባ ይማጸናል።

ይህንን የከማል ዱዓ የሰማችው ፈይሩዝ፣ በደረትዋ ውስጥ ያለው ልቧ በድንገት ተሰበረ። በጉንጮቿ ላይ ሞቅ ያለ እምባ መፍሰስ ጀመረ። በዚያች ጨለማ ምሽት፣ በፈይሩዝ አእምሮ ውስጥ በፉአድና በከማል መካከል ያለው ሰፊ ልዩነት በግልጽ ታያት። «ፉአድ እኔን ለአመታት በውሸትና በሐራም መንገድ ሲያደናግረኝ፣ አላህን እንድረሳና ራሴን እንዳዋርድ ሲያደርገኝ ነበር፤ ከማል ግን በሌሊት ጨለማ ውስጥ ለአላህ ቆሞ ለእኔ ደስታና ለልቤ መፈወስ እያለቀሰ ይለምናል። ፉአድ የእኔን ስሜት ተጠቅሞ ለራሱ ደስታ ሲሮጥ፣ ከማል ግን የእኔን ደስታ ከአላህ ዘንድ እየለመነ ይሰጠኛል!» ስትል አሰበች።

ፈይሩዝ ከአልጋዋ ተነሳች። በእምባ የታጠበ ፊቷን ይዛ ወደ ከማል ሰጃዳ ቀረበች። ከማል ዱዓውን ጨርሶ ሲዞር፣ ፈይሩዝን ከበስተጀርባው እያለቀሰች አገኛት። «ከማል … » አለችው ድምጿ እየተቆራረጠ፣ «እባክህ ዱዓ አድርግልኝ። እኔ እስካሁን የኖርኩት በውሸትና በጨለማ ውስጥ ነበር። አላህ እንዲምረኝና ያንተን ፍቅር በልቤ ውስጥ እንዲያኖረው ዱዓ አድርግልኝ» አለችው።

ከማል በታላቅ ደስታና ርኅራኄ ተሞልቶ ተነሳ። የፈይሩዝን እምባ በእጆቹ እየጠረገ፣ «ፈይሩዝ፣ እኔ ካንቺ ጋር ሁልጊዜም እሆናለሁ። አላህ ልባችንን አንድ

ያደርገዋል» አላት። በዚያች ምሽት፣ ሁለቱም አብረው ቆመው የሌሊት ሶላትን በጋራ ሰገዱ። ጊዜያት በፍጥነት አለፉ። በፈይሩዝ እና በከማል ቤት ውስጥ የነበረው ቅዝቃዜ ሙሉ በሙሉ ጠፍቶ፣ በምትኩ እውነተኛው የቁርኣንና የፍቅር ብርሃን ሰፈነ። ፈይሩዝ ከከማል ጋር በነበራት ቆይታ፣ በእስልምና ውስጥ ያለው የትዳር ክብርና ውበት ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ በተግባር አየች። ከማል ለእሷ ባል ብቻ ሳይሆን፣ ወደ አላህ የሚመራት መሪዋ፣ የልቧ እረፍትና የሕይወቷ ታላቅ ስጦታ ሆነላት።

አንድ ቀን ፈይሩዝ የአባቷን እጅ ይዛ፣ ግንባራቸውን ሳመችና እንዲህ አለች፦ «አባባ ... እኔ መጀመሪያ ላይ ያንተን ምርጫ ባለመረዳቴና በማልቀሴ አላህን ምሕረት እለምነዋለሁ። አንተ ለእኔ የመረጥከው ባል፣ በዱንያም በአኼራም ከማገኘው ከማንኛውም ነገር በላይ ውድ ስጦታዬ ነው። እኔን ከጥፋት መንገድ አድነህ ወደዚህ ብርሃን ስላሻገርከኝ አላህ ታላቅ ምንዳህን ይክፈልህ» አለችው። ሐጂ ኢብራሂምም በአይኖቻቸው ውስጥ የደስታ እምባ እየታየ፣ «ልጄ ... ወላጆች ሁልጊዜም ለልጆቻቸው የሚመርጡት ወደ አላህ የሚያቀርባቸውንና ዘላቂ ደስታ የሚሰጣቸውን መንገድ ነው። አንቺ ደስተኛ በመሆንሽ እኔም ተደስቻለሁ» አሏት።

ፈይሩዝ አሁን ሙሉ በሙሉ የልብ እረፍት አግኝታለች። በቤቷ ውስጥ ከከማል ጋር ቁርኣን ስታነብና አብራው ስትሰግድ፣ አላህ የሰበረውን ልብ በሐላሉ መንገድ እንዴት በሚያምር ሁኔታ እንደጠገነላት እያሰበች ሁልጊዜም ለአላህ ምስጋና ታቀርባለች።

✍ **የታሪኩ መልዕክት፦** አንዳንድ ጊዜ እኛ በራሳችን ምርጫና ስሜት የምንጓጓለት መንገድ መጨረሻው ጸጸትና ስብራት ሊሆን ይችላል። ወላጆቻችን ዲንንና ስነ - ምግባርን መሠረት አድርገው የሚመርጡልን መንገድ ግን መጀመሪያ ላይ ቢከብደንም፣ መጨረሻው እውነተኛ ሰላምና በረካ ነው። ለአላህ ተብሎ ስሜትን ተቆጣጥሮ በሐላሉ መንገድ መጓዝ፣ በምድርም በሰማይም የማያልቅ ደስታን ያስገኛል። አላህ እንደ ከማል አይነቱን ሷሊህ እና መልካም ባል ይወፍቃችሁ! በህይወታችሁ ላይ የሚጫወተውንና እንደ ፋሰድ አይነቱን ደግሞ ከህይወታችሁ ያውጣላችሁ፣ያርቅላችሁ!!

t.me/Sle_qelbachn1